

TOTO
LETO
PATRÍ
NÁM
JENNY HANOVÁ

COL
BOO

Toto leto patrí nám

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cooboo.sk
www.albatrosmedia.sk

Jenny Hanová
Toto leto patrí nám – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

**TOTO
LETO
PATRÍ
nám
JENNY HANOVÁ**

COO
BOO

Mojim drom Emily:

*Emily van Beeková, ty si moja najmocnejšia veľvyslankyňa
Emily Thomasová-Meehanová, zostaňme spolu navždy,
s láskou naše dieťa*

Podakovanie

V prvom rade ďakujem Emily Meehanovej za to, že táto kniha uzrela svetlo sveta. Srdečná vďaka patrí aj Julii Maguirovej, že jej nič neušlo, Lucy Ruth Cumminsovej za ďalšiu krásnu obálku, Justinovi Chandovi a Anne Zafianovej za ich vytrvalú podporu a celému (naozaj úžasnému) tímu v S & S. Ako vždy ďakujem Emily van Beekovej a spoločnosti Folio, svojej rodine Pippín, ale aj Siobhan Vivianovej, mojej prvej a najlepšej čitateľke.

Keď som bola malá, v stredy večer sme s mamou pozerá-
vali staré muzikály. To bolo pre nás to pravé. Niekedy za-
blúdili do izby ocko alebo Steven a chvíľu pozerali s nami,
ale väčšinou sme sedávali pod dekou len my dve s mamou
a vyjedali sladké aj slané pukance. Pozerali sme *The Music
Man*, *West Side Story*, *Stretneme sa v St. Louis* a všetky tie-
to muzikály sa mi páčili, dokonca *Spievanie v daždi* sa mi
mimoriadne páčilo. No ani jeden z tých filmov som nema-
la rada tak veľmi ako *Bye Bye Birdie*. To bola moja jednot-
ka medzi muzikálmi. Pozerala som ho znova a znova, tak
často, ako to mama vydržala. Ako Kim MacAfeeová predo
mnou, aj ja som chcela maskaru, rúž, ihličky a cítiť sa ako
„šťastná dospelá žena“. Chcela som počuť pískanie chala-
nov a vedieť, že je určené mne. Chcela som vyrásť a byť ako
Kim, pretože ona to všetko mala.

A keď bol čas ísť do postele, vyspevovala som pred kúpeľňovým zrkadlom s ústami plnými zubnej pasty: „Lúbime ťa, Conrad, ľúbime, vždy budeme ťa ľúbiť úprimne.“

Išla som si vyspievať svoje osem-deväť-desaťročné srdce. Nespievala som však Conradovi Birdiemu. Spievala som svojmu Conradovi Beckovi Fisherovi, chalanovi svojich predpubertálnych snov.

Ľúbila som v živote iba dvoch chalanov a obaja mali priezvisko Fisher. Conrad bol prvý a ľúbila som ho tak, ako možno ľúbiť iba raz v živote. Taká láska už ani nemôže byť lepšia – krúti sa pri nej hlava, je pochabá a silná. Taká láska postretne babu iba raz v živote.

A potom tu bol Jeremiah. Keď som pozrela na Jeremiaha, videla som minulosť, súčasnosť aj budúcnosť. Lenže on poznal nielen babu, akou som bola kedysi. On poznal moje súčasné ja a aj tak ma ľúbil.

Moje dve veľké lásky. Tuším som vždy vedela, že raz sa stanem Belly Fisherovou. Len som netušila, že sa to stane takto.

Kapitola jeden

Keď je skúškový týždeň a študujete aj päť hodín v kuse, potrebujete tri veci, aby ste prežili. Najväčší koktail, aký nájdete, napoly čerešňový, napoly kokakolový. Pyžamové nohavice, ktoré boli prané toľko ráz, že sú tenké ako hodvábný papier. A napokon tanečné prestávky. Veľa tanečných prestávok. Keď vám začnú klipkať oči a netúžite po ničom inom, len zaliezť do postele, tanečné prestávky vám pomôžu prežiť.

Boli štyri hodiny ráno a ja som študovala na poslednú skúšku môjho prvého ročníka na Finchovej univerzite. Táborila som v internátnej knižnici so svojou novou najlepšou kamoškou Anikou Johnsonovou a so starou najlepšou kamoškou Taylor Jewellovou. Letné prázdniny sa blížili, až som takmer cítila ich chuť. Už iba päť dní. Rátala som ich od apríla.

„Vyskúšaj ma,“ zavelila Taylor škripavým hlasom.

Náhodne som otvorila zošit s poznámkami. „Definuj *anima* verzus *animus*.“

Taylor si hrýzla spodnú peru. „Daj mi pomôcku.“

„Hm... vychádzaj z latinčiny,“ radila som jej.

„Ja som nechodila na latinčinu! Bude sa pri tejto skúške vyžadovať latinčina?“

„Nie, len som ti chcela dať pomôcku. Lebo v latinčine sa chalanské mená končia na -us a babské mená na -a a *anima* je ženský vzor a *animus* mužský. Chápeš?“

Stažka si vzdychla. „Nie. Asi vyletím zo skúšky.“

Anika zdvihla pohľad od poznámok a podotkla: „Keby si menej esemeskovala a viac študovala, nevyletela by si.“

Taylor na ňu zagánila. „Pomáham svojej staršej sestre napláňovať raňajky na konci roka, tak musím dnes byť na telefóne.“

„Na telefóne?“ Anika sa zatvárila pobavene. „Ako doktorka?“

„Áno, presne tak. Ako doktorka,“ vyprskla Taylor.

„Tak čo budete mať? Lievance alebo vafle?“

„Ďakujem za opýtanie, chlieb vo vajíčku.“

Všetky tri sme v prvom ročníku chodili na prednášky zo psychológie a ja som mala mať skúšku zajtra, Anika pozajtra. Anika bola v škole moja najbližšia kamoška okrem Taylor. A keďže Taylor bola veľmi súťaživá, viac ako trochu na toto priateľstvo žiarlila, hoci by to ani za svet nepriznala.

Moje priateľstvo s Anikou bolo iné ako s Taylor. Anika bola pokojná, uvoľnená, cítila som sa pri nej dobre. Neposudzovala. No predovšetkým mi dávala priestor byť iná. Nepoznala ma celý život, tak nemala nijaké očakávania ani predsudky. A to mi dávalo slobodu. Nebola ako moje ka-

mošky doma. Pochádzala z New Yorku, jej otec bol džezový hudobník a mama spisovateľka.

O dve hodiny vyšlo slnko a zalialo miestnosť modrastým svetlom. Taylor mala sklonenú hlavu, Anika hľadela pred seba ako zombie.

Vyrobila som dve papierové gule a hodila som ich do kamošiek. „Tanečná prestávka,“ zanôtila som a stisla som play na počítači. Potom som si zatrsala na stoličke.

Anika na mňa zagánila. „Prečo si taká rozjarená?“

„Pretože o pár hodín bude po všetkom,“ zatlieskala som. Skúšku som mala až o jednej, takže som plánovala vrátiť sa do svojej izby a pár hodín si pospať, potom sa zobudiť a ešte trochu študovať.

Spala som dlhšie, ale aj tak sa mi podarilo ešte hodinu učiť. Nemala som čas ísť do jedálne na raňajky, a tak som len vypila čerešňovú kolu z automatu.

Test bol taký ťažký, ako sme čakali, ale bola som si istá, že dostanem aspoň béčko. Taylor si bola istá, že nevyletí, čo bolo dobre. Obe sme boli príliš unavené, aby sme potom oslavovali, a tak sme si len plesli dlaňami a šli každá po svojom.

Zamierila som do internátnej izby, pripravená pospať si aspoň do večere, ale keď som otvorila dvere, na mojej posteli spal Jeremiah. V spánku vyzeral ako malý chlapec, hoci so strniskom. Natiahol sa na prikrývku, nohy mu viseli cez kraj postele a na hrud' si pritískal môjho plyšového polárneho medveda.

Vyzula som sa a ľahla som si na extradlhé dvojlôžko vedľa neho. Zamrivil sa, otvoril oči a zamrmlal: „Ahoj.“

„Ahoj,“ odvetila som.

„Ako to dopadlo?“

„Celkom dobre.“

„Fajn.“ Pustil Juniora Výmyselníka a privinul si ma. „Priniesol som ti druhú polovicu svojej bagety z obeda.“

„Si milý,“ zaborila som si tvár do jeho pleca.

Pobozkal ma na vlasy. „Nemôžem dopustiť, aby moja kočka vynechávala jedlo.“

„Veď len raňajky,“ podotkla som. Potom som dodala: „A ešte obed.“

„Dáš si tú bagetu hneď? Mám ju v batohu.“

Keď som o tom teraz premýšľala, bola som hladná, ale aj ospalá. „Možno trochu neskôr,“ zatvorila som oči.

Potom zaspal a ja tiež. Keď som sa zobudila, Junior Výmyselník bol na dlážke a Jeremiah ma objímal. Ešte vždy spal.

Začali sme spolu randiť predtým, ako som nastúpila do štvrtého ročníka na strednej škole. Hoci sa to nedalo označiť ako „randenie“. Len sme boli spolu. Všetko sa zbehlo tak ľahko a rýchlo, až som mala pocit, že to tak bolo odjakživa. V jednej chvíli sme boli kamoši, potom sme sa bozkávali a ani neviem ako, prihlásila som sa na tú istú univerzitu ako on. Hovorila som sebe i všetkým ostatným (vrátane mojej mamy, hlavne mojej mamy), že je to dobrá škola, je iba pár hodín od domova a je rozumné prihlásiť sa na ňu – tak budem mať možnosti otvorené. Všetko bola pravda. No v skutočnosti išlo hlavne o to, že som chcela byť blízko neho. Chcela som ho na všetky ročné obdobia, nielen na leto.

Teraz sme ležali v mojej internátnej izbe. On bol už druhák a ja som končila prvý ročník. Bolo neuveriteľné, ako ďaleko sme sa dostali. Poznali sme sa celý život a istým spôsobom to bolo veľké prekvapenie – iným spôsobom to bolo nevyhnutné.

Kapitola dva

Jeremiahovo bratstvo usporiadalo koncoročnú párty. Ani nie o týždeň pôjdeme všetci domov a vrátíme sa na univerzitu až koncom augusta. Leto som vždy mala najradšej, ale keď som teraz konečne išla domov, mala som sladko-trpký pocit. Zvykla som si vídať Jeremiaha každé ráno v jedálni na raňajkách a neskoro večer som si prala veci v jeho budove. Vedel šikovne skladať moje tričká.

Toto leto bude znova praxovať v otcovej firme a ja som sa chystala brigádovať ako čašníčka v rodinnej reštaurácii Behrs, tak ako vlani. Plánovali sme sa čo najčastejšie stretávať v ich letnom dome v Cousins. Minulé leto sa nám tam nepodarilo stretnúť, obaja sme pracovali. Ja som brala každú službu, aby som si našetrila na školné. Celé leto som sa cítila tak trochu prázdno, bolo to prvé leto, ktoré som netrávila v Cousins.

Vonku poletovali svättojánske mušky. Práve sa stmievalo a nebol priveľmi horúci večer. Mala som topánky na vysokom podpätku, čo bola hlúposť, lebo na poslednú chvíľu som sa rozhodla ísť peši, nie autobusom. Len som si pomyslela, že už tak skoro nepôjdem cez univerzitný areál za takého pekného večera.

Pozvala som Aniku a našu kamošku Shay, aby šli so mnou, ale Anika sa chystala na párty svojej tanečnej skupiny a Shay už mala po skúškach a letela domov do Texasu. Taylorino sesterstvo malo zoznamovací večierok, takže ani ona sa nepridala. A tak som sa tam vybrala len ja sama a moje boľavé nohy.

Poslala som Jeremiahovi esemesku, že som na ceste a idem pešo, takže mi to chvíľu potrvá. Musela som podchvíľou zastať, aby som si napravila topánky, lebo sa mi zarezávali do nôh. Povedala som si, že podpätky sú hlúposť.

Na polceste som ho videla sedieť na mojej oblúbenej lavičke. Keď ma zbadal, vstal. „Prekvapenie!“

„Nemusel si sa so mnou stretnúť,“ poznamenala som, ale bola som veľmi šťastná, že prišiel. Sadla som si na lavičku.

„Vyzeráš sexi,“ povedal.

Ešte aj teraz, keď už sme celé dva roky boli frajeri, som sa trochu červenala, keď mi hovoril také čosi. „Ďakujem,“ zamrmľala som. Mala som na sebe letné šaty, čo som si požičala od Aniky. Na bielom podklade boli modré kvietky a mali ramienka.

„Tie šaty mi pripomínajú *Za zvukov hudby*, ale v dobrom zmysle.“

„Ďakujem,“ povedala som znova. *Vyzerám v tých šatách ako fräulein Maria?* premýšľala som. To sa mi nezdalo dobré. Prihľadila som si ramienka.

Zastavilo sa pri nás zopár chalanov, ktorých som nepoznala, a pozdravili sa s Jeremiahom, ale ja som zostala sedieť na lavičke, aby som ulavila nohám.

Keď odišli, spýtal sa: „Pripravená?“

Zastonala som. „Idú mi odpadnúť nohy. Podpätky sú hlúposť.“

Jeremiah sa sklonil a povedal: „Vyskoč hore, kočka.“

S chichotom som mu vyliezla na chrbát. Vždy som sa chichotala, keď mi povedal „kočka“. Neubránila som sa tomu. Bolo to zábavné.

Posunul si ma vyššie a ja som ho objala okolo krku. „V pondelok príde tvoj otec?“ spýtal sa Jeremiah, keď sme prechádzali cez hlavný trávnik.

„Áno. Pomôžeš mi, však?“

„No tak, nesiem ťa cez celý areál. Musím ti pomáhať so sťahovaním?“

Plesla som ho po hlave a on uhol. „No dobre, dobre,“ zahundral.

Potom som mu prskla na krk a on zhíkol ako malé dievčatko. Smiala som sa celou cestou.

Kapitola tri

V dome, kde sídlilo Jeremiahovho bratstvo, boli dvere dokonca otvorené a ľudia postávali na trávniku. Všade navôkol boli rozvešané farebné vianočné svetielka – na poštovej schránke, na prednej verande, dokonca aj na kraji chodníka. Boli tam tri nafukovacie detské bazény a ľudia v nich lebedili ako vo vírivke. Chalani pobehovali s vodnými samopalmi a striekali si navzájom do úst pivo. Niektoré baby boli v bikinách.

Zoskočila som z Jeremiahovho chrbta a na tráve som si vyzula topánky.

„Pekne to tu vymysleli,“ Jeremiah spokojne kývol hlavou na detské bazéniky. „Priniesla si si plavky?“

Pokrútila som hlavou.

„Chceš, aby som sa báb spýtal, či nemajú rezervné?“ ponúkol sa.

„Nie, ďakujem,“ odvetila som rýchlo.

Poznala som chalanov z Jeremiahovho bratstva, ale baby som nepoznala veľmi dobre. Väčšina z nich bola zo Zeta Fí, čo bolo sesterstvo, ktoré malo družbu s Jeremiahovým bratstvom. To znamenalo, že mávali spoločné zoznamovacie večierky a podobne. Jeremiah chcel, aby som sa prihlásila do Zeta Fí, ale odmietla som. Vyhovorila som sa, že si nemôžem dovoliť platiť za bývanie v sesterskom dome, ale v skutočnosti som to urobila hlavne preto, aby som sa spriatelila so všetkými babami, nielen s členkami sesterstva. Chcela som mať širší záber, ako vždy hovorila moja mama. Podľa Taylor bolo Zeta Fí pre baby, ktoré rady žúrovali a sexovali, na rozdiel od jej sesterstva, ktoré bolo údajne viac nóbl a exkluzívnejšie. A väčšmi zamerané na služby pre komunitu, dodala po chvíli rozmýšľania.

Baby stále chodili za Jeremiahom a objímali ho. Aj mňa pozdravili a ja som pozdravila ich, potom som šla hore odložiť si batoh do Jeremiahovej izby. Cestou dolu som ju zbadala.

Lacie Baronová mala na sebe priliehavé džínsy a hodvábnu blúzku bez rukávov, na nohách červené kožené lakovky na vysokých podpätkoch, vďaka ktorým merala nanajvýš o štyri-päť centimetrov viac, a rozprávala sa s Jeremiahom. Lacie bola predsedníčkou Zeta Fí a chodila do tretieho ročníka – bola o rok staršia ako Jere a o dva roky ako ja. Mala drobnú postavu a tmavohnedé vlasy ostrihané na mikádo. Podľa všeobecných kritérií bola sexi. Podľa Taylor mala záujem o Jeremiaha. Povedala som Taylor, že mi je to ukradnuté, a myslela som to vážne. Prečo by ma to malo trápiť?

Samozrejme, že babám sa Jeremiah páčil. Bol to chalan, aký sa páči všetkým. Ale ani kočka ako Lacie na nás nemá.

Boli sme frajeri už dlhé roky. Poznala som ho lepšie ako hocikoho iného a aj on poznal mňa. Vedela som, že Jere sa nikdy na inú babu nepozrie.

Vtedy ma Jeremiah zazrel a kývol mi, aby som prišla bližšie. Pristúpila som k nim a povedala: „Ahoj, Lacie.“

„Ahoj,“ odzdravila.

Jeremiah si ma pritiahol bližšie a oznámil: „Lacie bude v jeseni študovať v zahraničí – v Paríži.“ A na Lacinu adresu dodal: „Na budúce leto chceme labzovať po Európe.“

Odpila si piva a odvetila: „Super nápad. A ktoré krajiny chcete navštíviť?“

„Rozhodne Francúzsko,“ vyhlásil Jeremiah. „Belly hovorí plynulo po francúzsky.“

„To veru nie,“ namietla som rozpačito. „Len som sa učila po francúzsky na strednej škole.“

„Ach, aj ja som v tom hrozná,“ povedala Lacie. „V skutočnosti tam idem preto, aby som sa do sýtosti najedla syrov a čokolády.“

Mala prekvapujúco zastretý hlas na to, že bola taká drobná. Zišlo mi na um, či fajčí. Usmiala sa na mňa a pomyslela som si, že Taylor sa mýli, bola to milá baba.

Keď si po pár minútach išla vziať drink, poznamenala som: „Je milá.“

Jeremiah len mykol plecom a povedal: „Áno, je kúlová. Chceš, aby som ti doniesol drink?“

„Jasné.“

Chytil ma okolo pliec a posadil na gauč. „Ty pekne sed'. Ani sa nehni. Hneď som späť.“

Dívala som sa, ako sa pretláča davom, a bola som hrdá, že je môj. Môj chalan, môj Jeremiah. Prvý chalan, pri ktorom som zaspala. Prvý chalan, ktorému som sa zverila s tým, že ako osemročná som nechtiac pristihla rodičov,